

Dálniční hlídka

Pavel Bobek

G

C

G

1. Mé jméno je Joe Roberts, ctím zákon a stát.

D

Jsem seržant dálniční hlídky, dělám práci, co mám rád.

G

C

G

Můj bratr, ten je jinačí, je z vajec divokejch.

D

G

Všechno řeší náš Frankie pěstí, útokem.

2. Stejný je to celý léta, já byl klid, on spěch.

Ted' rádiem přišlo hlášení, Frankie má trabl a pech.

Rvát se tak chlápek neznámej, hned přešel by ho spěch.

Smůlu ale má náš Frankie, a to není voda, to je krev.

G C

G

C

G

R: My s Frankiem se smáli a pili, krev máme společnou, já a on

C

G

D

Cítím pouto rodný síly, tohleto pouto, to je mi nad zákon.

G

C

G

A at' se co chce stane, má ve mně bratra dál.

D

G

Mám točit se zády k rodině? Za co bych stál.

3. My oba se líbili Marii, mezi námi váhala.

Pak Frankie dal se k armádě a Marie se mnou zůstala.

Pak zas ceny spadly dolů a já s Marií všechno vzdal.

Farmu nám v dražbě prodali a já tuhle práci vzal.

R:

4. Je noc, jako každá jiná, to jenom muž tváří k zemi pad.

Ten Frankie, to je blázen, proč jenom musí se prát?

Ted' v uších zní mi to hlášení a rozkaz, že mám tam jet.

Zrovna já mám sebrat bráchu, je to podivnej svět.

5. Houkám a vidím před sebou světla koncový.

Auta dál stovkou Michiganem uhání, jen já a Frankie to ví.

Pak sešlápl jsem pedál, brzdím, aby žil.

Má to tu ke kanadské hranici snad jen deset mil.

G

C

G

Rádio v autě vypínám, kde jsem já, kde je bratr, kde je svět

D

G

Krev je víc než voda a volám: Frankie jed'!

R: